

93
Reisi-laulik

Handwritten text in Arabic script, oriented vertically on the right side of the page.

Handwritten text in Arabic script, oriented vertically on the left side of the page.

Handwritten text in Arabic script, oriented vertically at the bottom left of the page.

973

Ed 1679.
20987
VI

Reisi-laulik.

Rimbuks kofku k itnud

R. Laene.

Tarwas, 1899.

Tr ttitud R. P der'i raamatukaupluse kuluga.

B-192 Ar 899
Reisi-laulik

97 546

Доволено цензурою.
Юрьевъ, 28 Юня 1899 г.

Печатня Г. Матисена, Ревель,
Никольская 23.

1. Wõõrsil.

Üksina

Bean wõõrsil rändama!
Pisar läigib leina laugel,
Kaunis isamaa on kaugel,
Kaugel ilus isamaa.

Isamaa!

Millal saan su rannala?
Millal paistwad sinu mäed,
Wõtwad kaisju sinu käd,
Kes sind votab nutuga?

Nutuga

Bean wõõrsil rändama!
Ei siin emakeelt ma kuule,
Ei mu mõtte lusti luule,
Kaugel helde emakeel.

Emakeel!

Ainult sinul oma meel.
Wõõral keelel pole wõimu,
Pole lõbust laulu lõimu;
Wõõras keel on armuta.

Armuta

Bean wõõrsil rändama!
 Ei mind kõida wõõras ilu,
 Wõõras päikse=paistus wilu,
 Arm on ainult kodumaal.

Kodumaal!

Sää! ma reisin rõõmu raal!
 Sää! mull' lahked laulud liikwad,
 Pilli nupud nurmel kiikwad,
 Ditswad aasal ilusal!

A. Piirikivi.

2. Nuta.

Nuta waitfel ööfel õues
 Kulb'je koidu kadumist;
 Nuta kui on sinu põues
 Surmalikku sidumist.

Mis wõib hirmus öö sull' kanda?
 Kuldses koitu sa ei näe —
 Mis wõib murtud lilled anda
 Glu kewadine päe?

Kui sull' taewa tähte jära
 Mälestusi maha tõi,

Kui sull' kavalate kára
Rahutumat rinda löi.

Sits ka taewalikku aimu
Tundsid oma rinna sees.
Nägid nagu muißtset waimu
Lehwitamas enda ees.

Wilu öö, oh wilu öues
Kõik sealt jälle riisus ta —
Kaua saab weel tema põues
Hingama su isamaa!

P. Liebus.

3. Su waatamine.

Su waatamine tõi taewa
Mu rindu äfiste —
Tõi aga hiljem waewa
Ja muret minule!

Kes toob nüüd uuest taewa
Weel minu rinnasse?
Wiib ära muret, waewa,
Teeb otsa walule? —

Oh neiu sull on wõimus
Mind päästa, päästa sa!

Su heal, su filma nõibus
 Teeb seda sõnata.

Jaan.

4. Teretus.

Rus iial käin ja waatan,
 Kas nurmel aru teel,
 Kas mäelt üles filman,
 Ehk waatust alla pillan:
 Sealt teretan sind weel.

Ja ajas mina leian
 Nii kaunid lillesi,
 Neist pärga teha püüan
 Ja mõttes soowiks hüüan:
 Sull' palju terwisi!

Ei ainukest neist tohi
 Sul seista filma ees,
 Sest kiirest närtsib rohi,
 Ei lõppe armu põhi:
 Kui juurdund südames.

Fr. R

5. Soowitus.

Ma soowiks armastust walada
 Kõik ühe sõnasse,
 Mis tuultele siis annaksin,
 Kes kannaksid kaugele,
 Jah kaugele.

Need wiiksid sulle, armuke,
 Siis sala sõna waik,
 Sa kuuleksid igal tunnil,
 Sull' kostaks iga paik.
 Wist iga paik.

Ra oled ja uinudes öösel
 Ehk filma laugutand:
 Siis saaks sind kius' ma mu kuju,
 Mis une pilt sull' kan'd,
 Sull' kujutanud.

Fr. K.

6. Igatsus.

Miks oled minust kaugel,
 Miks sind ei näe mu film?
 Mull pisar läigib laugel,
 Mu meelest tühi ilm?
 Miks wahe meie wahel

Nii pikk, nii suur, nii lai,
 Kust muidu igal tahel
 Jalg hõlpsast' üle sai?

Mill' jõudwad jälle tunnid,
 Kus sinu silma nään?
 Mill' saatwad armu sunnid,
 Et sinu juurde jäään?

M. J. Eisen.

7. Auustus.

Su armu valu wtinud
 Kõik rahu südamest,
 Ei süski põlge wõinud
 Ma endsed inglifest.

Sest uuest ikka lootus
 Tõi sõnu salaja,
 Et Anne kaugel kodus
 Mu pääle mõtleb ka.

Nüüd ka see lootus lõpnud
 Ja walust wäsind rind,
 Mu süda murest murtud,
 Saab unustama find.

Talur. Kal. 1879.

8. Jumalaga jätmine.

Nüüd eesti wennad armuga.
 Teid Jumalaga jätan ma.
 Teil soowin nüüd ja igawest
 Hääd õnne, rahu südamest,
 Ja kui ei ükski lahku meist
 Siis nääme jälle teine teist.

Truu Jumal kaitsku meie maad
 Ja antku meile rahu a'ad.
 Ja antku sooja wihma ka
 Ja lastu põllud sigida,
 Siis tänu kiitust toome tall'!
 Siin rahuliku taewa all.

Kui uuel aastal, sõbrad tääl
 Käib meie lootus tema pääl,
 Siis on tal armu, rõõmu meist.
 Siis nääme jälle teine teist,
 Kui tuleb meile aasta uus
 Siis tere! tere! jälle suus.

Talur. Kal. 1879.

9. Lootus.

Oh mu sõda, ära kaeba,
 Kui sull' elu tusta toob,

Önn full' uuest' tõuseb taewa,
 Põlwe paremaks sul loob.

Mulju musta muret maha,
 Rõhu waenlast eluteelt,
 Unusta kõik nähtud paha,
 Kindlaks pane jälle meelt.

Kindlat jõudu kingib lootus,
 Lubab kallist warandust
 Ürkjaks jäägu õnnis ootus,
 Pea näha parandust!

Ⓔ.

10. Ja mõtleb.

Ta mõileb praegu minu pääl.
 Ma seisjan tema meeles,
 Ja kõrwus kõlab meie hääl
 Ja linnu laulu keelis:
 Kuu, tähed paist'wad iluga,
 Neid waates mu pääl' mõtleb ta.

Ka laulu lugu lahkest
 Lõõb õõpik pöösa peidul,
 Oh kõlaks kõrwu temale
 See armastuse wõidul!

Hääd böd! Oh maga rahuga,
Siin walwan su pääl mõttes ma.

E. M. Hedlich.

11. Ära küsi!

Oh ära küsi mitte
Miksparast leinan ma,
Ei wõi ma feda, neiu,
Sull' mitte ütelda!

Oh ära küsi mitte,
Mis filmi niiskets teeb,
Mis minu rinna põhjas,
Nii walusaste keeb!

Kui mina feda sulle,
Mu neiu, kõnelets,
See teeks su noorus päiwi
Siis hirmus walusaks.

Las' südamesse jääda
Mu walud magama,
Ei pea minu uuled.
Sest sõna rääkima!

Jaan.

12. Kodumaale.

Kas tunned maad, mis Peipsi rannalt
 Käib Lääne mere rannale,
 Ja Munamäe, metsalt, murult
 Käib lahke Soome lahele?

See on see maa kus minu häll
 Rord kiikus ja mu isadel.

Sest laulan nüüd ja ikka ka:

See ilus maa on minu kodumaa!

Siin teretawad metsa ladwad
 Nii lahkel järwi rohumaid;
 Siin taewa wihmal oras wõsub
 Ja päike paistab wiljapäid.

See on see maa, kus minu häll
 Rord kiikus ja mu isadel.

Sest laulan nüüd ja ikka ka

See ilus maa on minu kodumaa!

Siin kaswab Gesti meeste sugu
 Ja sammub wabadusele;
 Siin kaswab priskelt Gesti neiu
 Ja sirgub Gesti mehele.

See on see maa kus minu häll
 Rord kiikus ja mu isadel.

Sest laulan nüüd ja ikka ka:
 See ilus ma on minu koduma!
 Siin tõstab rahvas põllu rammu
 Ja matab endist wiletsust.
 Siin püüab rahvas waimu walgust
 Ja wõidab wõimsalt pimedust.
 Oh tõutagem südamest
 Me mehed olla igawest
 Ja laulgem nüüd ja lõpmata;
 Sa kosu, kaswa kodumaa!
 Dr. W. Weste.

13. Soow.

Olesin laululind,
 Kannaksid tiivad mind,
 Kus sind ma nään; :,:
 Et aga see ei lää, see ei lää, see ei lää, :,:
 Sest siia jään.
 Oh ma küll kaugel sul,
 Unes ja juures mul,
 Asemustad mind; :,:
 Kui aga ärtan ma, ärtan ma, arlan
 ma, :,:
 Ei leia sind.

Dösel kui uinun ma,
 Siis minu mõttes ja.
 Meeles mul weel; :,:
 Kus mind küll tuhat kord, tuhat kord,
 tuhat kord, :,:
 Riitnud su keel.

F. Ederberg.

14. Ära nuta!

Ma lahkun sinust ära,
 Sa minust maha jääd,
 Ja et ma nuttes lahkun,
 Sa seda juba tääd.

Oh ära nuta sina
 Nii palju pisaraid,
 Nad tumestavad filmi
 Ja põski ilusaid.

Ja mull' see nut toob muret —
 Ma pean nutma ka! —
 Oh mõtle minu pääle
 Ja ära nuta ja!

F. N.

15. Ütelge!

Minu laulud minge sinna
 Kus mu armuke,
 Ütelge ma tahaks minna
 Tema rinnale!

Ütelge ma tahaks anda
 Muisu talle sääl,
 Ütelge ma tahaks kanda
 Teda kätte pääl!

Jaan.

16. Raskem sõna.

Üks kõige raskem sõna
 Mis tundud on minu rind,
 Kui kõige armsamal ütlen:
 Ma armastan tõeste sind!

Kui see pääl truust lubas
 Ta hella, wärisew hääl
 Siis mitu pisarad nutsin
 Ta ilusa põskede pääl!

A. Reinwaldt.

17. Raske wale.

Miks ma waatan tähte poole,
 Ja nii taja õhkan ma?
 Kas mu armuke läks sinna
 Kõrge kodu elama?

Ei, furd ütles mulle neiu
 Küla koplis, wainu pääl:
 Sina minu meeles seisad
 Kuni tähed paistwad sääl.

Rinnitas seal õhtu ajal
 Armsa, hella häälega:
 Nõnda tõest, kui kuu seal kumab
 Saan sind meeles pidama!

Kuu weel kumab taewa sinis,
 Tähed paistwad õhtu a'al.
 Aga minu neiu juigub
 Teise sõbra rinna na'al!

Tähti nähes tuleb meele
 Neiu ja siis õhkan ma.
 Ja ma küsin: kuis see ingel
 Wõis nii raskest waleta!

Jaan.

18. **W a s t u s.**

Sa tuhat walu teinud mulle,
Et ahastuses õhkas rind —
Ma tuhat laulu laulnud sulle,
Kuis wäga armastan ma sind.

Su sõnad on küll mitu wõda
Mind sundind kurtma kurptuses,
Kuid rohkem wõsid saatsin mööda
Su õnne eest ma palwetes.

Ja kui kord surma wõiteluses
Mu süda kustub igawest',
Siis wiimast kord weel armastuses
Ta tussub sulle tasakest'.

G. E. Luiga.

19. **E i h o o l i.**

Nad tehku nüüd, mis tahawad,
Ma kellegist ei hooli:
Su armastuse kindel kilp
Ei karda ühtki nooli.

Ja peaksin ma kautama
Kõik muud siin ilmas ära
Et üle jääks mull' üksinda
Su armastuse sära:

Siis tuhat kord ma rikkamaks
 Weel kuningast end peaks
 Ja õnnetusest, kartusest
 Ma midagid ei teaks!

G. E. Luiga.

20. Õnnelik tund.

Küll oli see õnnis ja õnnelik tund
 Mu terwel elu-ajal,
 Kus olin su kodus ja nägin und
 Su tulsuwa rinna najal.

Sa ütlesid mulle, et kindlaste
 Ma tohin su järele vota;
 Nüüd pööran ma selga siin kõigile,
 Sind saada ma tahan ja loota.

Nüüd rändan ma rõõmsalt mu elu
 teel,
 Ehk wiibingi sinust nii kaugel.
 Mull' teadusi toowad, et truu sinu
 meel,
 Kõik tähed, mis taewasel laugel.

Ja ehk mind, just eemal wiis saa-
 tuse sund,
 Mull' pärga su käsi ei punu;

Mu meelest see õnnis, see õnnelik tund
 Ei unu, ei unu, ei unu!

M. Rampmann.

21. La h k n j a.

Mu filmawesi teeb su õnnetuks,
 Ma seda nään,
 Ja kinni igawest sull' õnneuks,
 Kui siia jään.

Mu silma-wesi teeb su õnnetuks,
 Ma seda nään,
 Kuid koha awaneb sull' õnneuks
 Kui ära lään.

Eh! pime pilkane ootab eel.
 Ma seda nään,
 Kuid sinu pärast, hella, eluteel
 Ma lään ja jään.

Sa õnnelikuks saad weel eluteel,
 Ma seda nään,
 Ja sinu õnn teeb mindgi õndsaks weel,
 Sest lään ja jään!

G. Siis.

22. Karkemata köis.

Wiimast kord jätsin Jumalaga sind,
 Ning pää siis panid mu olale ja;
 Kiiresti torkis sul rahutu rind,
 Suud ma antsin sull' sõnata.

Pärast siis waheta waatasin ma
 Oma õlga, kus olnud su pää,
 Leidsin sealt juukse jumeke,
 Samuti hella kui sina ja hää.

Ei ma nüüd enam isegi tea,
 Kuda juuksest jumaldan ma,
 Pea tad waatan, suutelen pea,
 Mälestus mulle nii magus on ta.

Magus, kuid ühtlasi mõru nii ka,
 Ara wist nõidunud juuksele mind:
 Silmawett walan nüüd waheta ma,
 Raske ja roidund mul alati rind.

Jial, ei ita! Jaa unusta sind,
 Kui ma ehk, hellake, tahaksin ka:
 Juuksele hoiab nii jõudjaste mind,
 Kargemaks kõieks on kaswanud ta!

G. Sis.

23. Sõprus.

Me' olime südame sõbrad,
 Sõbrad kui tuikese paar;
 Meil üks oli laud ja lawa,
 Meil üks oli kannu sees taar.

Me' sõpruselst aasta on mööda —
 Ei tunne me' teine teist...
 Kumb süüdi me' sõpruse juures,
 Ei kumbki tea meist.

Me' sõpruselst aasta ju mööda,
 Uut sõpra ei leidnud ma veel —
 Uus sõprus ei kuidagi figi —
 Nii raske ja haige mu meel.

R. G. Sööt.

24. Ekstus.

Ma ekhjin, kui lahkudes
 Ma arvasin, et aasta pärast
 Veel kustub sinu südames
 Ka wiimne sõde armu särast.

Ju oled unustand ja mind
 Veel enne, kui pool läinud mööda —
 Kuis truuks võiks jääda neiu rind
 Nii mitu päewa mitu ööda!

Isamaa Kal. 93.

25. Kask.

Kui kallist kodust läksin
 Ma kurwalt kaugele,
 Siis ütles kase warjus
 Mull' hella armuke:
 Nii selge kui see hallik,
 On minu armastus,
 Siin käib küll õhtu õhul
 Su järel' igatsus. :,

Seal nägin mõnda kaska
 Ja mõnda hallikat,
 Seal nägin mõnda neidu
 Mull' naeratellewat;
 Ei olnud kask, ei hallik
 Nii armas ometi,
 Ei waatnud wõõras neiu
 Nii õrnalt ialgi. :,

Kui kaugelt jälle kodu
 Ma rõõmul rändasin,
 Ka hallikat ja kaska
 Ma jälle terwitin;
 Kask oli ära kuinud
 Ja hallik mudane,

Mu neiu oli läinud
 Ju teise kaenlasse. :,:

Dr. M. Weste.

Lustiline õnnes.

Neiu, ja mu ülem õnn,
 Minu rõõm ja elu,
 Ilma sinuta mul on
 Kurvastus ja valu;
 Sinu seltsis olen ma
 Üksipäini rõõmus,
 Kui mu kaenlas oled ja,
 Siis mu süda rahus.

Et ja mind ka armastad,
 Seda tean selgest',
 Ehk mind wähest kurvastad,
 Siisgi loodan julgest',
 Et mu oma oled ja,
 Wõin sind sülle wõtta,
 Suud sull' anda armuga,
 Sinu kaenla tötta.

Kui weel noorus alles kääs,
 Wõime rõõsad olla

Ja siis armastuse wääs
 Üks teist waatma tulla;
 Nüüd on alles weri noor,
 Jalad käiwad kärmest',
 Noore armastus on juur,
 Nende kondid kerged.

Noorelt kokku tuleme
 Armsa metsa wilus
 Ja seal rõõmsad oleme,
 Kewadeses ilus;
 Kui kord wanad oleme,
 Siis kõik rõõm on otsas,
 Lusti, rõõmu 'polegi
 Kui puul talwel metsas.

27. Grunduse wanne pruudile.

Sind omas meeles kannan,
 Mu armas neiuke,
 Sull' kindla sõna annan,
 Et sa mu armuke.

Jah, igaweste jään
 Ma truuwiks sinule,
 Pea mõrsja pärga sean
 Su hella rinnale.

Ehk küll weel mitmed huuled
 Meid püüdwad lahuta,
 Ja kanged maru tuuled
 Meid tahtwad kõiguta'. —

Me' siiski jääme kindlaks
 Siin teine teisele,
 Truu armastus meil linnaks
 Ja warjuks alati.

Pea waitiwad ka tormid,
 Pea julgub fade huul,
 Pea paranewad armid,
 Mis löönud tige nool.

Siis näame õnne päikest
 Me' elus särama,
 Siis tema kena läikest
 End saame rõõmusta',

Seepärast kindlaks jääme
 Siin teine teisele,
 Siis õnne päikest näame,
 Kuis särab ilusti.

28. Leinaja.

Kurwal meelel kõnnin mina,
 Süda rinnus rõõmuta.

Selgest' waatab taewa fina,
 Aga mind ei tröösti ta.
 Lustiline laulu helin
 Kõlab kõrwu minule,
 Aga rõõmus keelte kõlin
 Kurwemaks teeb südame.

Siis kui teistel rõõmu tujud,
 Seisan mina silmad wees,
 Kurwastuse leina fujud
 Wõtivad ased minu ees.

Kõik mu õnn ja õitsew ootus
 Lõppes ära olemast,
 Sest mull langes ainus lootus
 Kõlma hauda haledast.

Dr. K. A. Hermann.

29. Pruudiga jumalaga jätmine.

Nüüd jumalaga armuke,
 Mu kallid õnne õilmete,
 Mu kuldne kroon, mu rõõmu riik,
 Mu õitsew paradiisi paik.

Sull' tahan truuiks jääda ma,
 Su auuks laulda rõõmuga;

Sull' paistku rõõmu päikene
Ja läik'u õnne tähele.

Su ümber õitsku roosipuud
Ja nende lõhn sull' andku suud,
Su südames üks ainuke
Ma olgu, — kes su armuke.

30. Kindel armastus.

Oh armukene, kuule
Nüüd minu õhtamist,
Oh jõua ja ja tule
Mind ära peastma siit.

Ma olen ammu ootnud
Su järel lõpmata
Ja armastuses lootnud
Su ümber hakata.

Sa oled armas olnud
Ju lapsest saadik mull'
Ja tihti olen näinud
Sind võsel unes küll.

Oh jõua ja mull' omaks
Mu surma tunnini,
Sull' truuviks abikaasaks
Jään külma hauani.

31. Igatsesine.

Sind tahaksin ma näha,
 Kui ka üksainus kord, :,:
 Ja kui sind olen näinud,
 Siis tahaks ikka näha
 Weel mitu tuhat kord! :,:

Sull' tahaksin kätt anda,
 Kui ka üks ainus kord, :,:
 Ja kui se' kätt mull' andnud,
 Ei tahaks lahti lasta
 Ei kõit mu eluaeg! :,:

Sull' tahaksin suud anda,
 Kui ka üks ainus kord, :,:
 Ja kui ma suud sull' andnud,
 Siis tahaks ikka anda
 Weel tuhat, tuhat kord! :,:

32. Taganennud.

Üks neiu, noor ja kena,
 Mu meelest nagu kuld,
 Ta filmad süütsid täna
 Mu põue armu tuld.

Ma ütlesin: oh neiu,
 Kas tahad tulla mull'?
 Ta vastas: mull on peiu,
 Ei wõi ma tulla sull'!

Kui kuulda sain ma seda,
 Siis kurwaks läks mu meel,
 Mu pöues nuttis süda
 Ja kurba nuttis keel.

33. Kodust lahkumine.

Kodu sinust pean lahkuma,
 Jää jumalaga nüüd!
 Teise paika pean minema,
 Jää jumalaga nüüd!
 Siis weel sulle kurwa meelega
 Laulan, nõnda kui teeb lahkuja.
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd.

Oh kui paistab oma iluga
 Mu armas kodumaa!
 Teretan sind niidu-nurmega,
 Mu armas kodumaa!

Ehk küll sinust pean lahkuma,
 Ei sind siiski ära unusta,
 Mu armas kodumaa!
 Mu armas kodumaa!

Djakene, sa mind saadab nüüd
 Ja kurblik olen veel,
 Kodu, sinu pool on minu hüüd,
 Sull' kõlbab minu meel,
 Metsa ääres, mäekingu peal,
 Laulab sulle wiimast kord mu hääl!
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

Kurwalt waatan ma veel tagasi,
 Kõik seisab wagu si,
 Südames mull seisab neiuke.
 Oh ela rõõmsaste!
 Sinust olen ma nüüd lahutud
 Kes teab, kus saan ma laulatud?
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

Minu walurikas süda siin
 See jäägu ohwriks sull'
 Lunastada ei wõi mina sind,

Sest ohkab minu rind,
 Kaugel wõbral piiril weel
 Sull' kurwalt laulab minu hääl;
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

Waimus waatan weel su palgetest,
 Mis õitseb roosidest,
 Ei neid mina enam näha saa,
 Sest leinan südamest;
 Sinule ma süiski annan end
 Kuni surma tund mind kutsub siit,
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

Sinu kallis kuldne lõo hääl
 Weel lehwitagu mull'
 Ja su wiimne kindel tõutus
 Ee seisku meeles sul,
 Üksford saame taewas rõõmuga
 Weel teine teist furd nägema;
 Jää jumalaga nüüd!
 Jää jumalaga nüüd!

34. Gestkase igatsemine wõõral maal olles!

Njamaa, mull' oled armas,
 Su peal' mötlen alati;
 Sa mul waimus seisad filmas,
 Mill' jaan sinna tagasi?!

Wõõral maal mul aeg on igaw,
 Pole sõpru, tuttawaid;
 Wõõras keel ja wõõras rahwas
 Ei ma tea ei tunne neid.

Alati mul seiswad meeles
 Gesti põllud, heinamaad,
 Gesti metsad, Gesti lilled,
 Gesti mäed ja oru maad.

Gesti järwed, jõed ja ojad,
 Rohawad mu kõrwa ees;
 Gesti armsad õnne ajad,
 Rõõmustawad mõtetes.

Ja ja armas Gesti kirik
 Oma kõrge torniga,
 Sa mul seisad meeles siingi,
 Ei ma sind wõi unusta.

Laulud, jutlused ja palwed,
 Mis ju sees küll kuulnud ma,
 Ika minu meelde jääwad.
 Ehk küll kaugel olen ma.

Armas Gestima ja saaksin
 Sulle tulla tagasi,
 Surmani siis sinna jääksin,
 Elaks rahus waguksi.

Ja ka wiimselt tahaks mina,
 Sinu rüüpes hingada;
 Ja siis paradiisi minna,
 Kui saan üles tõusema.

35. Isamaast lahkudes.

Jumalaga armsad sõbrad,
 Müüd ma hakkam minema!
 Jumalaga kõik mu tutt'wad,
 Aeg on käes ju lahkuda!

Jumalaga isa, ema,
 Jumalaga wennad, õed, reu, zwaldi
 Head elu soowin mina, NSV Riiklik
 Ja siis lähen pikka teed. Raamatukogu

Jumalaga tutt'wad kohad,
 Jumalaga elupaik;
 Ehk küll olite mull' fenad,
 Nüüd pean mahajätma kõik.

Jumalaga puud ja põõsad,
 Aedas, koplis, õue peal;
 Wõoral maal kõik mulle wõõrad
 Siiski Jumal on ka seal.

Ta mind kaitseb, ta mind hoiab
 Tee peal kui ka wõoral maal
 Igal pool ta arm mind aitab,
 Kaugel nii kui ligidal.

Tulgu surm ehk tulgu elu,
 Kõik on ilmas üirike;
 Lahtumine teeb küll walu,
 Läheb heaks kõik wiimakske.

Nüüd siis wiimaks „Jumalaga“
 Ütlen mina teile weel;
 Ehk me' näame wiimist korda
 Üksteist weel siin elu teel.

Kui weel Jumal elu annab;
 Saame üksteist nägema;

Ehk kui surm meid kodu kannab,
Saame koos seal elama.

36. Peigmehe kiri pruudile.

„Tere armas pruudikene!
Ja ja armastad veel mind?
Iikka mõtlen ma su peale,
Õöd ja päevad ihkan sind!“

„Õhtul, kui ma woodi heitnud,
Nään sind waimus filmaga;
Ja kui magama ma jäänud,
Annad suud mull' unes ka.“

„Waimus kõnnin õnne sammul
S'uga rohuaeadaes,
Baatan su peal' hörnal armul,
Nään sind hinge puhtuses.“

„Soowin ka et minu süda
Nõnda õnnis oleks sees,
Et ma wõiksin ülesnäita
Seda ikka sinu ees.“

„Sinu armas lille puna
On mu meeles alati,

Ja ma tunnen selgest ära,
Et su arm jääb surmani."

"Lilled õits'wad, lilled närts'wad,
Lilled uuesti' kaswawad:
Armastuse õied fest'wad, —
Tialgi ei närtsi n'ad. —

37. Kurb jumalaga jätmine.

Oh armuke, ma jätan
Sind jumalaga nüüd;
:,: Ehk südamest küll nutan,
Mül pole siiski süüd! :,:
Mis aitaks, kui ma tahaks
Sind weelgi armasta?
:,: Sa paneksid ehk pahaks,
Et mind ei falli sa. :,:
Sest ilma lootusetä
Dn raske armasta;
:,: See wõtab pea saata,
Mind hauda armuta! :,:
Ehk leian weel üht südant
Mis armus wastu lööb!

∴ Sa mind ju ära põland,
 Ehk teine kindlaks jääb. ∴∴

Et muu nõuu enam aita,
 Siis pean lahkuma;
 ∴∴ Ehk saab mu õnn weel õits'ma,
 Sest tahan tõtata! ∴∴

38. Lahkudes.

Jää jumalaga armuke!
 Rüüd lahkun mina s'ust!
 Oh ära sest nii kurwaks jää,
 See peab sünd'ma just;
 Jää rahul' sa, jää rahul' sa,
 Kui süda wõtab waewata,
 Ja mõtle see peal' aegjaste,
 Et see on taewa tahtmine.

Puust langeb maha leheke,
 Ja närtsib lilleke
 Ka tuul käib üle maa ja wee,
 Ei puhka iialge;
 See on ju nõnda loodud teal,
 Ja seatud siin maailma peal;

Sest kurblik süda rahul jää:
See on nii taewa tahtmine.

Kui jälle tuleb kewade
Ja suwe linnudki;
Nii jõuab kord ka tunnike,
Kus tulen minagi.
Ma loodan seda kindlaste,
Sest wõta julgust, rõõmsaks jää,
Ja mõtle ikka alati,
Et see on taewa tahtmine.

39. Armastuse waew.

Kui sind nään ma armas neiu,
Siis ei leia rahu ma!
Et ma pole weel su peiu,
Ei wõi ennast rõõmuista.

Sa küll tunned mind mu filmist,
Siiski mitte südamest;
Aga mina ütlen truuwist':
Armastan sind igawest'!

Siarmastus on kange,
Teine tulest walusam, —

Oh küll see wõib fiita õnne,
Kes weel armastusest tea!

Palju neid, kes sind jaand tundma
Mõistwad sulle palju süüd,
Andwad nõuu et pean jätma,
Sind, mu armas, maha nüüd.

Aga et sull' olen wand'nud,
Surmani truuts jääda ma,
Ja et kord sull' sõna andnud,
Pead mu oma olema.

Ja kui peaksin sinust enne
Ma ehk ära surema,
Istuta mu haua peale
Lillesid siis kaswama.

Taewas hiilgawad kaks tähte,
Teine kuust weel heledam
Ja see paistab rõõmsast' sulle
Mulle teine tumedam.

Õolge armjad tähed mulle,
Kust ma leiaks' rahu siin? —
Sest mind waewab raske mure, —
Oh et parem sureksin!

40. Peiu igatsus.

Oh armas tuike Liisake,
 Su juure tulen rutuste,
 Mu ainus rõõm, mu meele hea,
 Miks läksid ja siit nõnda pea?

Mu süda raske on mu sees,
 Mu silmad seiswad ikka wees.
 Mu elu rõõm muust kadunud,
 Ma muredega piinatud.

See kohake, kui rõõwli-auf.
 Ta lille aed ja iga paik,
 Nüüd on mu meelest koledad
 Ja elule kõik haledad.

Kui sina seal weel elasid
 Ja elu maja harisid,
 Siis oli asi teisiti,
 Mul rõõm oli alati.

Rõik ohtad wiitsin sinuga,
 Ma armastuse jutuga.
 Su kena, selge laulu häääl,
 Mull' ikka oleks waja teal.

Rõit seda kannataks ma weel,
 Kui teaks, et kindel on su meel,
 Et ei sa waataks teiste peal,
 Kes rikkamad eht oleks teal.

Ei rikkus aita üksinda,,
 Seal ilma usinufeta;
 Ta kõrkust, uhkust pesitab
 Su südames, — t'ad kõwastab.

Oh, kui ma oleks rikas mees,
 Mul süda oleks kergem sees,
 Siis tooks sind täna õhtu weel
 Mu perenaiseks armu wääl.

Nüüd pean ma waene wotama
 Ja mõnda rublat korjama,
 Waat' siis mu kurbdus kadunud,
 Sa minu naieseks laulatud.

Siis on mu rõõm küll otsata,
 Kui kõik saaks nõnda minema.
 Jah, rõõm on mul siis südames
 Ja rahu meie maja sees.

41. Elatanud neiu kaebdus.

Kuulge küla noorukesed,
 Ilma ilu öiekesed!
 Tit-tit-ti, tit-tit-ti, tit-tit-ti!

Kudas ilma asjad muutnud,
 Kõõmsjad pääwad mööda sõudnud;
 J. n. e.

Olin enne nägus neiu,
 Ei ma sallind prostoi peiu, --
 J. n. e.

Ilus oli minu nägu,
 Beenikene minu tegu!
 J. n. e.

Renad kuke sammukesed,
 Astsid minu jalakesed.
 J. n. e.

Ei mul puudund ummis kingad,
 Puppeneti pea-ehked.
 J. n. e.

Sitfi jeelik oli selgas,
 Riidist kootud sukad jalas.
 J. n. e.

Sit see wärwis, pühkis küüris,
 Minu eest kõik teha püüdis.
 J. n. e.

Taat mind kiitis, rõõmjust waatis,
 Pühapääwal kir'ku saatis.
 J. n. e.

Olin hella lapsukene,
 Pere tütar kaunikene. —
 J. n. e.

Otsiti mull' uhket meesta,
 Kuulati mull' kuulsaid poisja!
 J. n. e.

Küll meil sõitsid saksa poisja,
 Konisivad ranna poisja.
 J. n. e.

Kes mind omal ootasivad,
 Kodu kanaks kosisivad!
 J. n. e.

Iga pääw seal uued käisid, —
 Hästi uhkustada wõisid;
 J. n. e.

Rõik need olid mulle truuwid,
 Rõnelesid mitmed tunnid!
 J. n. e.

Minu ees nad kummardasid,
 Isekestis purelesid.
 J. n. e.

Rüll nad tegid mu'ga nalja —
 Uhkest pöörjin ma neil selga. —
 J. n. e.

Aga need polnd minu wääri,
 Mõnel polndki hapu taari;
 J. n. e.

Oleks tulnud kõster, kaupmees,
 Wõi ehk mõisa härra toapoiss? —
 J. n. e.

Need mull' oleks läinud toime,
 Oleks kand mind sule-sõime! —
 J. n. e.

Aga need ei tulnd mind waatma,
 Õnne sülesse mind saatma.

J. n. e.

Nõnda jooksid aastad kuude,
 Eit ja taat siis jäiwad rõuge.

J. n. e.

Taat mul suri rõugeessa,
 Jättis tütre üksinessa;

J. n. e.

Eit see waafus paari pääwa,
 Dotis õue kosja laewa.

J. n. e.

Eidekene heitis hinge,
 Tõttis külma mulla sängi.

J. n. e.

Küll ma end nüüd peelitasin,
 Igapidi silitasin.

J. n. e.

Kiitsin oma majast heada,
 Pummatica wõitsin peada.

J. n. e.

Ei mind poisid enam fallind, —
 Bidudele ka ei walind.

J. n. e.

Küll ma külas liperdasin,
 Poiste ees end pöbritasin.

J. n. e.

Küll ma laulsin lahkid laula —
 Tõpperdasin koidu a'ala.

J. n. e.

Ei mind siiski pandud tähel',
 Ega wiidud saksa mehel'.

J. n. e.

Küüd mu ehted on ju otsas,
 (Raha kopik juba watsas).

J. n. e.

Asjad, ajad kalliks läinud,
 Jumal teab kes seda teinud!

J. n. e.

Ehitaks end wana moodi,
 Ratsuks furd weel mehe proowi. —

J. n. e.

Uga ei wist enam aita,
Kozja mõtesse end peita!

J. n. e.

Juuksed peas mul läinud halliks,
Pummat läinud linnas kalliks,

J. n. e.

Paled ära kahwatanud,
Selg mul kaunis küüru läinud. —

J. n. e.

Jalad ka nii kangeks jäänud —
Sandid teed wist seda teinud!

J. n. e.

Küll te' mehed nutta saate,
Kui mu furnu teha weate!

J. n. e.

Rahetsete et ei kosind,
Paludes ei ära wäsind.

J. n. e.

Maerge peale mind weel täna,
Kärjutage oma nina.

J. n. e.

Lähem te' eest warsti mina —
 Etz mind Hannus wõta ära. —
 J. n. e.

Igawene piina põli,
 Olgu teie peale wali!
 J. n. e.

Saagu teie ümber uidma,
 Aga mitte pruuti leidma!
 J. n. e.

42. Innesoowimine armukesele.

Mu piigake kas uinud sa?
 Oh kuule nüüd mu häält,
 Ja wõta üles ärkada
 Ning jahuta mu meelt!
 Sa oled minu armsam nei',
 Seepärast ära ütle „Ei“.
 Ma tulin oma lauluga
 Sull' õnne soowima:
 Sest ära sina pahanda,
 Su rahu rikkun ma!

Oh piigake kas uinud weel?
 Mu laulu kuule ja,
 Ja kui sa oled ülehel,
 Siis kosta mulle „Ja“!
 Ei selle peal' küll mötelnd ja,
 Et tulin ma sind waatama
 Weel enne kui siit lahkun teal,
 Oh anna wastust mull';
 Mu piigake kas uinud weel,
 Wõi oled ülehel?

Mu piigake kui minu häält
 Ei wõta kuulda ja:
 Siis tõttan koju kõige pealt
 Ja mötlen murega:
 Mis nüüd pean peale hakkama,
 Kas mahtab mul weel elada?
 Ei mind ta film pea nägema,
 Sest wälja rändan ma,
 Jah seda teen, kui minu häält
 Ei wõta kuulda ta!

43. Igatsus kodu poole.

Kus on minu isa maja!
 Seal kus metsast kostab kaja,
 Seal kus kena puude wilus
 Kaswasin, ma, kaunis ilus.

Kus ma noorelt karjas käisin,
 Kena metsa wilus seisin,
 Talledega wõidu jooksin,
 Dmal lõbust lusti saatsin.

Seal kus oja risti keerus
 Jookseb läbi metsa, weerus.
 Seal ma sui suplesin,
 Talledega taplesin.

Seal kus kägu kenast tufus,
 Minu juu ei seist' ka luffus.
 Ööpik, ilus laulu lindu,
 Paulis kenast, tõusis lendu.

Seal mu armas isa maja
 Metsa sees, mul olets waja.

Et ma saaksin pea sinna
 Oma armsa koju minna.

44. Neiu kurwastus.

Miks ja nutad, nägus neiu,
 Pisar läigib silmas sul?
 Kas on sinu kallis peiu
 Wangis wõera woli all?

Sellest langes nägus neiu
 Sinu kaasa kallike,
 Ara kadus kallis peiu,
 Wangi pandi armuke.

Aga siiski ära nuta,
 Neg saab tooma arutust.
 Miks ja nutad, kallis Juta?
 Amarik toob rõõmustust!

Seal, kus enne Taara tammed
 Ditseiwad kuldsel a'al,
 Seal, kus wanad Gesti nõmmes
 Kaswasiwad kaunil maal.

Weel on mõned tammed jäänud
 Jie orus kasvama.
 Määlestust me' sellest saanud,
 Mendest tuul saab puhuma.

Ei need ennemuistsed tuuled
 Vole kõik weel kadund sealt.
 Kui neid tundwad sinu huuled,
 Siis sa kosud kaunimast.

Siis su peig saab wangist lahti,
 Orja põlwe kammitsast.
 Küll siis saate üks teist mahti
 Silmitseda kaunimast.

Siis weel õits'wad Gesti tammed,
 Gesti pojad paisuwad.
 Mühawad kõik Gesti nõmmed,
 Gesti tütreid õitsetwad,

Siis saab Kalew hauast tõusma,
 Linda lein ka kaduma.
 Gesti tütreid saawad jõudma
 Lindal pärga kuduma.

45. Neiu.

Kallis neiu, kulda piiga.
 Waigista mu südamet.
 Muudu murrab üleliiga
 Mure maha rängaste.

Sinu sõstra filma waate
 Haawas mind nii rohkestet.
 Ja su sõnad nii kui saate
 Seiswad meeles alate.

Ei ma wõi siin seda rääki,
 Kui mu süda tunnistab.
 Nõidus wääs ma weel ei saagi
 Aru, mis mind waimustab.

Sinul on nii ime wägi,
 Mis mind ära uimastab.
 Kes sind weel ehk iial nägi
 Sundus wääl armastab.

46. Lahkumine.

Oh miks ja nõnda wara
 M'ust ära lahkusid?
 Sest kohusin ma ära,
 Mu lootus, kustusid.

Ma mõttes tahaks olla
 Weel sinu hana peal,
 See on, kui hääle kõla
 Weel sinult kostaks seal.

Nüüd leinan kurvastuses,
 Ei teist ei ole mul.
 Weel ütlen ahastuses:
 Sa armsam olid mul'!

Nüüd leinama jään mures,
 Mu elu otjani.
 Ja wiimne mõtte fures:
 Sull' kaasaks, hauani!

47. Kurbduses.

Ma olen kurwa tuju sees,
 Ja mötel rändamas.
 Ma waatan taewas filma ees,
 Laul metsas kõlamas.

See mind ei tröösti sugugi,
 Meel läheb kurwemaks,
 Si laululinnu heligi
 Tee südant lahkemaks.

Kõik teised rõõmu tuju sees.
 Mul ainult filmad wees,
 Ja leina kujud kurbduses
 Weel seiswad waimu ees.

Mis lootuses ma ootasin,
 See langes hauasse.
 Ma haleduses waatafin,
 Pea langes rinnale!

48. Petis neiu.

Miks andsin petja piigale
 Ma oma südame?
 Miks ohwerdasin temale
 Ma oma silma wee?

Mu süda miks nii kaebab ja?
 Miks ohkad ja nüüd weel?
 Kas õnn sul läinud kaduma?
 Kas rändad mure teel?

Oh aima, maailm, tunne ja,
 Kell' süda puhas, truu,
 Si fergest rahu leia see,
 Kui petis ingli suu. — —

Kes armastusest taewast loob,
 Sell' ingel ise aim,
 Kes lillist löbu lõnga koob,
 Kas on sell' petis waim?

49. Kadunud õnn.

Mis soovid süda minul?
 Kas rikust, wara ja?
 Miks rahu pole sinul?
 Miks tahad ohata?

Oh ei! üks ise häda
 Sind paneb ohkama;
 Su rõõmu, rahu rada
 S'ult läinud kaduma.

Sest su sees aset pidas
 Üks kaunis inglise,
 See küttesse sind widas,
 Sest tulsud kurwaste.

Oh kaeba igatsuses,
 Ja ohka walus ja.
 Oh nuta kurwastuses,
 Ta sind ei armasta!!! —

50. Laiknuja armastaja mõtted.

Kurvalt lahkun isa majast,
 Kalli, armsa nurmedest,
 Armjast koplest, rohu ajast,
 Tuttwa lahke aasadest.
 Haledus mu südant rõhub,
 Kurvastuses leeki õhub,
 Et pean lahkuma.

Tasa mures õue ruttan,
 Lähen nukralt üle tee
 Oma pruudi juure tõttan,
 Kuivatan ta silma wee,
 Langan õrnalt tema kaela,
 Palmin armastuse paela
 Armukesega.

Lahkudes ma juud t'al annan,
 Ütlen: „Sumalaga jää!
 Südames sind ikka kannan,
 Mõtlen ju peal igapää’.
 Hoia truudust omas pöues,
 Siis wõin käia wõdras õues
 Lahke jälgedes!“

Pruut siis haledaste nutab,
 Balab rohkest filmawett;
 Kaela ümbert finni wõtab,
 Annab mulle wiimast kätt:
 Ütleb: „Truu ma sulle olen,
 Sinu kaasa mõttes tulen,
 Kallis armuke!“

51. Mere kaldal.

Istub mere kaldal
 Noormees mõtetes,
 Waatab laente mängu
 Kurwalt õhates.

Tema südant täidab
 Sala igatsus,
 Lahled löbu köidab
 Hale kurwastus.

Laened pekswad woodes
 Wastu kaljusti,
 Walged wahtu loodes
 Lang'wad tagasi.

Igawene rahu!
 Kaebtes ohlab ta.
 Oh miks sa ei mahu
 Minus olema?

Tuuled! rahu tooge
 Minu südamel',
 Rõõmu tunda looge
 Laened waesef'sel!

Minul möllab süda
 Nii kui laened wees;
 Paljalt leina häda
 On mu elu sees.

Bijar palgelt weerleb
 Wilu laentesse,
 Ohkamisi keerleb
 Maru kaugele. —

Oh! ei mere tuuled
 Wastust anna teal,
 Laentel puud'wad huuled,
 Troosti — woode wääl.

52. Ülem õnn.

Ei ole õnne enamata,
 Ei tunta rõõmu rohkemat,
 Kui neiu kõrval istuda, —
 Ta kõnet kuulata.

Siis puna palgel tunnistab,
 Et süda õnnest üle keeb
 Ja tormi tujul tussub sees
 Kui haamer sepa käes.

Ja kui ju kätt ta pigistab,
 See peale musu matsatab,
 Siis tuli rindus löffel' lööb
 Ja veri joontes keeb!

53. Lahkumisel.

Kui kaugele wiivad
 Sind saatuse tiivad
 Ja maha jääb kodune pind;
 Kui armsamaid jätab,

Weel lahk' misel nutad,
Siis — palun — ka mäleta mind!

Rui kaugele maale
Ja wõõrale raale
Dn kannud sind saatuse sund,
Ehk leiad seal walu,
Ehk rõõmu ja ilu,
Sa süiski — ka mäleta mind!

Üks kindlus ja pide
Dn sõbruse side, —
Ta hoidku mind, hoidku ka sind;
Rui sõbrus meid seub,
Siis wiha, waen kaub . . .
Head reisi? Ka mäleta mind!

54. Jumalaga.

Jumalaga jätan,
S'uga, kodumaa; — —
Mälestusi wõtan

Kaasa sinulta.

Lahkudes mul olgu lootus,
Sits'gu roosi karwa lootus,
Et sind wiimaks jälle nään.

Pisar weereb palgel,
Et pean lahkuma
Siit, kus koidu walgel
Mäng'sin lustiga,
Kus ma käisin metsa wilul,
Jooksin nurmel õite ilul,
Marju nop'sin waarikus.

Siis mind armsast warjas
Ella eideke,
Siin ma noorelt karjas
Käisin waimule,
Kus ma keskeli linnu koori
Seadsin oma hääli woori —
Laulsin wõidu nendega.

Iga armsast kohast
Pean nüüd lahkuma,
Tut'wast järwest luhast

Ara rändama:
Paisu teen ma nutu poole,
Hüüan hale'st nende woole!
„Sumalaga jääge kõik!“

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the words "The" and "of".

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the words "The" and "of".

Handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and difficult to decipher but appears to include the words "The" and "of".

Narwas

Trükitud R. Pöder'i kuluga.

Kind 10 kop.

